

[Aksel Larsen.]

hævelse af importreguleringer, der indtil nu har været den væsentligste beskyttelse af dansk industri og beskæftigelse mod urimelig konkurrence udefra.

Jeg gør opmærksom på, at konventionen udtrykkeligt siger, at importrestriktioner, deltagerlandene har, kan ophæves trinvis i løbet af de 10 år, og der er altså i så henseende ikke noget som helst til hinder for, at man kan ophæve importrestriktionerne gradvis efterhånden år efter år, og det behøver aldeles ikke at ske i 1960. Jeg håber, der vil blive taget hensyn hertil, at man udnytter de muligheder, der her er givet os, og jeg må sige, at hvis ikke de partier i tinget, der skulle være sindet at godkende Danmarks tilslutning til de syv, har vilje til at gennemføre en sådan gradvis ophævelse af importrestriktionerne og sikre den nødvendige overgangstilpasningsperiode, kan min stilling til konventionen blive en anden. Jeg forstår godt, at industrikapitalisterne og deres penneførere råber: ulven kommer! for at få højere told eller måske i desperate anstrengelser for at komme ind i de seks landes fællesmarked. Jeg forstår udmærket godt, at Tidsskrift for Industri og Berlingske Tidende bringer den ene mere sensationelt opsatte udtalelse efter den anden fra sådanne kredse og kræfter enten for at stimulere modstanden mod de syv eller for at underbygge kravet om urimeligt høje toldsatser. Men jeg forstår ærlig talt ikke, at den ærede kommunistiske ordfører kan stå her i tinget og påberåbe sig de samme kapitalistiske industrisammenslutningers, industriaktieselskabers, Industrirådets o. s. v. udtalelser som argumenter for, at vi må gå imod de syv, selv om jeg naturligvis anerkender, at han heldigvis ikke kom så langt ud som hans partiblad, Land og Folk, der forleden mødte op med den konservative borgmester på Frederiksberg, Stæhr Johansen, som sandhedsvidne mod de syv. Jeg havde dog ikke ventet at se kommunisterne i det selskab.

Men som sagt — jeg tror ikke, at vi i den situation, vi befinder os i, har noget valg; men jeg ved, at vi har ret til i høj grad at være medbestemmende om vilkårene for tilslutning til de syv derved, at vi selv kan bestemme over tilpasningsperioden. Derfor vil jeg nu vente og se,

hvad der kommer ud af forhandlingerne i told- og valutaudvalget, og derefter tage endelig stilling.

Lannung: Når jeg har bedt om ordet, er det først for at gøre nogle bemærkninger i anledning af det ærede medlem hr. Hans Schmidts og det tyske mindretals stilling til Danmarks tiltræden af de syv. Jeg tænker på holdningen ved vor debat i midten af juli i fjor, da det ærede medlem stemte imod, og bemærkningerne i dag, hvori det ærede medlem sagde, at der ikke er grund til at ændre dette standpunkt, og endog tilføjede et „tværtimod“ og — jeg vil gerne citere —

„sagens udvikling til dato har bekræftet, at mine“ — d. v. s. det ærede medlems — „vurderinger var rigtige“.

Da slutningen af det ærede medlems tale for mig i hvert fald gjorde billedet af det ærede medlems holdning lidt mindre klar, vil jeg for tydeligheds skyld også gerne rette blikket imod det ærede medlems koncise og konkrete redegørelse dette spørgsmål vedrørende nu ved årsskiftet, idet jeg regner med, at det stadig er kernen i det ærede medlems standpunkt.

Det ærede medlem skrev ved årsskiftet i Der Nordschleswiger, at det — jeg beder om lov til at citere —

„større anliggende, som er af væsentlig betydning for os som mindretal, vil med forelæggelsen af konventionen om dannelsen af det lille frihandelsområde snart stå til debat“,

hvad det altså gør i dag.

„Vor stilling hertil er kendt. Vi er“ — fortsætter det ærede medlem — „af den opfattelse, at denne blokdannelse er en hindring på vejen til det europæiske fællesskab, at den kun kan vanskeliggøre integrationen“.

Det lyder, som om de seks ikke var en blokdannelse, skønt den endog var den første. Og det ærede medlem fortsætter:

„og at Danmark med indtræden i det lille frihandelsområde fraskriver sig muligheden for af eget initiativ at yde et afgørende bidrag til det store og faste europæiske fællesskab. Det ville have været tilfældet gennem en indtræden i det europæiske fællesmarked. Vor holdning“ — d. v. s. det tyske mindretals — „i